

Ocells rapinyaires dels Països Catalans

 <p>TRENCALÒS <i>Gypaetus barbatus</i> Molt gros, escàs i solitari, s'alimenta d'ossos que llança sobre pedregars per trencar-los. Actualment és present només al Pirineu i al Prepirineu</p>	 <p>VOLTOR COMÚ <i>Gyps fulvus</i> VOLTOR LLEONAT (B) Viuen en grans grups que sovint es veuen planant a gran alçada. Niu en colònies als penya-segats. A l'estiu visita el Pirineu cercant menjar</p>	 <p>VOLTOR NEGRE <i>Aegypius monachus</i> El vultur dels boscos mediterranis. Molt amenaçat, viu en petits grups. Avui cria només a la serra de Tramuntana, a Mallorca. S'espera el seu retorn al Prepirineu. Rar</p>	 <p>AUFRANY <i>Neophron percnopterus</i> MILOPA (V), MILOCA (B) Vultur menut, espavilat i solitari, s'alimenta de deixalles i petites carnyes. Molt amenaçat per l'acció dels verins. Present també a Menorca</p>	 <p>ÀGUILA DAURADA <i>Aquila chrysaetos</i> ÀGUILA REIAL (V) (B) La nostra gran àguila, pot arribar a caçar isards petits i guineus, tot i que prefereix preses més petites i carnyes. Viuen en parelles en muntanyes apartades</p>	 <p>ÀGUILA CUABARRADA <i>Hieraaetus fasciatus</i> ÀLIGA PERDIGUERA (C) ÀGUILA DE PANXA BLANCA (V) Sobreviu a les serres mediterrànies assolellades, on caça conills i ocells diversos. En perill pels accidents amb les línies elèctriques i per la caça furtiva</p>				
 <p>MILÀ REIAL <i>Milvus milvus</i> Caçador oportunista d'espais arbrats més o menys oberts, de muntanya mitjana. Se'l distingeix per la cua forçada en vol</p>	 <p>MILÀ NEGRE <i>Milvus migrans</i> Viuen vora rius i en boscos humits. Més carnyaire que caçador, cerca animals morts i deixalles per alimentar-se. Migrador estival</p>	 <p>ALIGOT VESPER <i>Pernis ptilorhynchus</i> PILOT (V) Rapinyaire discret i solitari, de costums originals: migrador, ve a l'estiu i nia als boscos humits, on s'alimenta bàsicament de larves, abelles i vespes</p>	 <p>ALIGOT COMÚ <i>Buteo buteo</i> Comú, sobretot a l'hivern, s'atura dalt dels pals i arbres secs esperant una presa. També és freqüent veure'l en vol, planant</p>	 <p>ÀGUILA PESCADORA <i>Pandion haliaetus</i> ÀGUILA PEIXATERA (B) Fantàstica àguila que caça peixos llançant-se en picat a l'aigua. Niu als penya-segats marins de les Balears i en migració pot aparèixer en rius i aiguamolls un xic arreu. Rar</p>	 <p>ÀGUILA CALÇADA <i>Hieraaetus pennatus</i> SOTER (B) Petita àguila que nidifica en zones boscoses de muntanya. Migradora, és estival però a l'hivern unes poques romanen en planes i aiguamolls</p>	 <p>ÀGUILA MARCENCA <i>Circus gallicus</i> ÀGUILA SERPERA (V) Àguila de mida mitjana que s'alimenta sobretot de serps i llargardaixos, i arriba en migració cap al mes de març; d'aquí el seu nom</p>			
 <p>ASTOR <i>Accipiter gentilis</i> Les seves ales curtes i amples i la cua llarga li permeten maniobrar entre els arbres i capturar preses dins el bosc de fins a la mida d'una llebre</p>	 <p>ESPARVER <i>Accipiter nisus</i> És com un astor en versió reduïda. El mascle, més menut, caça petits moixons forestals, mentre que la femella pot caçar ocells de la mida d'una merla</p>	 <p>ESPARVER CENDRÓS <i>Circus pygargus</i> ARPELLOT CENDRÓS (V) ARPELLOT CENDROSA (B) Visitant estival escàs, sobrevola conreus cercant talpons i ratolins. Sovint fa el niu als camps de cereals, amb el risc de ser destruït per les segadores</p>	 <p>ARPELLA PÀL·LIDA <i>Circus cyaneus</i> ARPELLOT PÀL·LID (V) Niu en petit nombre en matollars pirinencs, i a l'hivern visita planes i aiguamolls, que recorre amb el seu vol baix i rasant</p>	 <p>ARPELLA VULGAR <i>Circus aeruginosus</i> ARPELLOT DE MARJAL (V) Típica dels aiguamolls, que sobrevola amb un vol baix i pausat arran de canyissars. Les femelles són més comunes</p>	 <p>DUc <i>Bubo bubo</i> Gran com una àliga, fa el niu als roquissars i emet el seu cant profund durant les nits d'hivern. Caça conills i, sobretot, rates</p>	 <p>MUSSOL EMIGRANT <i>Asio flammeus</i> MUSSOL MARÍ (V) Escàs, apareix només en migració i a l'hivern, en zones obertes i aiguamolls, i també al litoral</p>			
 <p>ESPARVER D'ESPATLLES NEGRES <i>Falco tinnunculus</i> Niu en nombre molt escàs als arbres aïllats, com ara ametllers, dels secans de Ponent i de vegades a l'Empordà. Fa l'aleta, com el xoriguer.</p>	 <p>FALCÓ PELEGRÍ <i>Falco peregrinus</i> Especialista en la caça d'ocells mentre volen, pot arribar als 300 km/h en vol en picat</p>	 <p>FALCÓ MOSTATXUT <i>Falco subbuteo</i> FALCONET (B) (V) Viuen en espais oberts amb arbres i basquins. Menja rosegadors, moixons i, sobretot, insectes</p>	 <p>FALCÓ DE LA REINA <i>Falco eleonorae</i> FALCÓ MARÍ (B) Estilitzat, arriba a l'estiu per niar als penya-segats de les illes i illots mediterranis, on captura moixons en migració. N'hi ha de foscos. Rar</p>	 <p>XORIGUER COMÚ <i>Falco tinnunculus</i> XÒRIC (B) Viuen en espais oberts, on captura ratolins, talpons i insectes. Busca la presa fent l'aleta, com penjat d'un fil invisible</p>	 <p>XORIGUER PETIT <i>Falco naumanni</i> Niu en colònies als teulats i forats d'edificis, als secans de Ponent i empordanesos. Estival, s'alimenta d'insectes</p>	 <p>ESMERLA <i>Falco columbarius</i> Menut però ferotge caçador d'ocells que visita a l'hivern els espais oberts</p>	 <p>MUSSOL PIRINENC <i>Aegolius funereus</i> Descobert als boscos subalpins del Pirineu tot just als anys vuitanta, fa el niu als forats d'arbres vells i antics nius de picot. Fa el cant com un "Pu-pu-pu..." agut i repetitiu. Rar</p>	 <p>MUSSOL MIULA (B) Menut, el més comú i visible. Menja insectes. Fa el cant com un miol agut i llarg de gat</p>	 <p>ÒLIBA <i>Tyto alba</i> Fa el niu en golfes, campanars i colls, i caça als espais agrícoles, que neteja de rates, talpons i ratolins. Emet uns xiscles i gemecs aspres característics</p>